

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. No	453 - 02 - 14	
Дата	07 / 04 2014 г.	

ДОКЛАД

Относно: *законопроект за изменение и допълнение на Закона за митниците, № 402-01-3, внесен от Министерския съвет на 09.01.2014 г., приет на първо гласуване на 7.03.2014 г.*

16.49
BA

Проект
Второ гласуване

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за митниците

(Обн., ДВ, бр. 15 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 89 и 153 от 1998 г., бр. 30 и 83 от 1999 г., бр. 63 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 76 от 2002 г., бр. 37 и 95 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 45, 86, 91 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 105 от 2006 г., бр. 59 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 12, 32, 42, 44 и 95 от 2009 г., бр. 54, 55, 73 и 94 от 2010 г., бр. 82 от 2011 г., бр. 38 и 54 от 2012 г. и бр. 15 и 66 от 2013 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

§ 1. В чл. 10 ал. 6 се изменя така:

„(6) В 14-дневен срок от датата на встъпване в длъжност/постъпване на работа, всяка календарна година най-късно до 31 май и при прекратяване на правоотношението митническите служители са длъжни да декларират пред директора на Агенция "Митници" своето имотно състояние, включително имуществото, представляващо съпругеска имуществена общност, както и имотното състояние на ненавършилите пълнолетие деца с декларация по образец, утвърден от директора на Агенция „Митници“.”

Предложение на н.п. Йордан Цонев:

В § 1, в чл. 10 да се създаде ал. 11:

(11) За осъществяване на служебните си задължения служителите на Агенция „Митници“ имат право на униформено облекло или на парични средства за представително облекло за всяка календарна година при условия и по ред, определени със заповед на директора на Агенция „Митници“.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова, Диана Йорданова, Десислава Танева и Владислав Николов:

Параграф 1 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 1 и предлага следната редакция:

§ 1. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 6 се изменя така:

„(6) В 14-дневен срок от датата на встъпване в длъжност или постъпване на работа, всяка календарна година най-късно до 31 май, и при прекратяване на правоотношението митническите служители са длъжни да декларират пред директора на Агенция "Митници" своето имотно състояние, включително имуществото, представляващо съпругеска имуществена общност, както и имотното състояние на ненавършилите пълнолетие деца с декларация по образец, утвърден от директора на Агенция „Митници“.”

2. Създава се ал. 11:

„(11) За осъществяване на служебните си задължения служителите на Агенция „Митници“ имат право на униформено облекло или на парични средства за представително облекло за всяка календарна година при условия и по ред, определени със заповед на директора на Агенция „Митници“.”

§ 2. В чл. 15, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 3 думите „на Република България“ се заличават.

2. Създава се нова т. 9:

„9. осъществяват контрол на граничните контролно-пропускателни пунктове по изпълнение на задължението за заплащане на пътните и винетните такси и по спазване на разрешителния режим за товарни и пътнически превози;”.

Предложение на н.п. Йордан Цонев:

Параграф 2 да се измени така:

§ 2. В чл. 15 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 1 думите „на държавата“ се заличават.

2. В ал. 2:

а) в т. 3 думите „на Република България“ се заличават.

б) създава се т. 14:

„14. осъществяват контрол на граничните контролно-пропускателни пунктове по изпълнение на задължението за заплащане на пътните и винетните такси и по спазване на разрешителния режим за товарни и пътнически превози;”.

Комисията подкрепя предложението по т. 1 и т. 2, буква "б", а по т. 2, буква „а” подкрепя предложението по принцип.

Предложение на н.п. Менда Стоянова, Диана Йорданова, Десислава Танева и Владислав Николов:

В § 2, т.1 относно чл. 15, ал. 2, т. 3 да се измени така:

В т. 3 думите "Република България" да се заменят с, "Европейския съюз".

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 2 и предлага следната редакция:

§ 2. В чл. 15 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 1 думите „на държавата” се заличават.

2. В ал. 2:

а) в т. 3 думите „Република България” се заменят с, Европейския съюз”.

б) създава се т. 14:

„14. осъществяват контрол на граничните контролно-пропускателни пунктове по изпълнение на задължението за заплащане на пътните и винетните такси и по спазване на разрешителния режим за товарни и пътнически превози”.

§ 3. Създава се чл. 16г:

„Чл. 16г. (1) За изпълнение на възложените им със закон правомощия органите на Министерството на вътрешните работи и на Агенция „Митници” обменят информация чрез достъп до автоматизираните им информационни системи.

(2) Достъпът до информацията по ал. 1 се осъществява по начин, непозволяващ разкриването ѝ, и при спазване на принципа „необходимост да се знае” по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на класифицираната информация.

(3) Достъпът до автоматизираните информационни системи се урежда със съвместна инструкция на министъра на вътрешните работи и министъра на финансите.”

Предложение на н.п. Менда Стоянова, Диана Йорданова, Десислава Танева и Владислав Николов:

В § 3, ал. 3 да се измени така:

(3) Достъпът до автоматизираните информационни системи се урежда с инструкция на МС по предложение на министъра на вътрешните работи и министъра на финансите.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 3.

§ 4. Член 19 се изменя така:

„Чл. 19. (1) Решенията по прилагане на митническото законодателство са индивидуални административни актове, които се издават от началника на митницата или от директора на Агенция „Митници“.

(2) Решенията по прилагане на митническото законодателство, с изключение на случаите по чл. 221, ал. 2 и 3, подлежат на предварително изпълнение.

(3) Решението се издава в писмена форма и съдържа:

1. наименование на органа, който го издава;
2. наименование на акта, номер и дата на издаване;
3. данни за адресата/длъжника;
4. фактически и правни основания за издаване;
5. разпоредителна част, с която се определят права или задължения, начинът и срокът за изпълнението, а в случаите, когато се установяват митническо задължение или други публични държавни вземания - размерът и датата на възникването им;

6. предварителното му изпълнение;

7. евентуални мерки за обезпечаване;

8. пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва;

9. подпис на лицето, издало акта.

(4) Решението трябва да бъде издадено в най-кратък срок, но не по-късно от 30 дни от започването на производството, освен когато в закона или в правилника изрично са определени други срокове.

(5) Когато митническите органи не могат да се произнесат в определения срок поради необходимостта от събиране на допълнителна информация, те трябва да уведомят лицето преди неговото изтичане, като посочат причините и необходимия им срок за вземане на решение.

(6) Решението на митническите органи, с което се отхвърлят исканията на лицата или е неблагоприятно за тях, трябва да е мотивирано. Преди издаването на решението митническите органи съобщават на лицето мотивите, на които ще се основава решението, и му предоставят възможност да изрази становище, като определят срок, не по-дълъг от 7 дни от съобщението."

Предложение на н.п. Йордан Цонев:

В § 4 относно чл. 19 да се направят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „митницата“ се заменя със „съответната митница“.

2. В ал. 2 думите „прилагане на митническото законодателство“ се заменят с „ал. 1“.

3. В ал. 3 след думата „Решението“ се добавя „по ал. 1“.

4. Ал. 4 се изменя така:

(4) Решението по ал. 1 се издава в 30 - дневен срок от започване на производството, освен когато в закона или в правилника са определени други срокове.

5. В ал. 5 накрая се добавя „който не може да бъде по-дълъг от една година”.

6. В ал. 6 думите „на митническите органи” се заменят с „по ал. 1”.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова, Диана Йорданова, Десислава Танева и Владислав Николов:

В § 4, относно чл. 19 да се направят следните изменения:

1. Ал. 4 и 5 да се изменят така:

(4) Решенията по чл. 19, ал. 1 трябва да бъдат издадени в срок до 30 дни от започването на производството.

(5) Когато митническите органи не могат да се произнесат в срока по ал. 4 поради необходимостта от събиране на допълнителна информация, те трябва да уведомят лицето преди неговото изтичане, като посочат причините и необходимия им срок за вземане на решение, който не може да бъде по-дълъг от 6 месеца.

2. В ал. 6, изречение второ след думата ”съобщават” да се добави „писмено”, а думите „като определят срок, не по-дълъг от 7 дни от съобщението” да се заменят с „ в 7 дневен срок от датата на връчване на съобщението”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 4 и предлага следната редакция:

§ 4. Член 19 се изменя така:

„Чл. 19. (1) Решението по прилагане на митническото законодателство е индивидуален административен акт, който се издава от началника на съответната митница или от директора на Агенция „Митници”.

(2) Решението по ал. 1, с изключение на случаите по чл. 221, ал. 2 и 3, подлежи на предварително изпълнение.

(3) Решението по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа:

1. наименование на органа, който го издава;
2. наименование на акта, номер и дата на издаване;
3. данни за адресата или длъжника;
4. фактически и правни основания за издаване;
5. разпоредителна част, с която се определят права или задължения, начинът и срокът за изпълнението, а в случаите, когато се установяват митническо задължение или други публични държавни вземания - размерът и датата на възникването им;
6. предварителното му изпълнение;
7. евентуални мерки за обезпечаване;

8. пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва;

9. подпис на лицето, издало акта.

(4) Решението по ал. 1 се издава в 30 – дневен срок от започването на производството, освен когато в закона или в правилника са определени други срокове.

(5) Когато митническите органи не могат да се произнесат в срока по ал. 4 поради необходимостта от събиране на допълнителна информация, те трябва преди неговото изтичане да уведомят лицето, като посочат причините и необходимия им срок за вземане на решение, който не може да бъде по-дълъг от една година.

(6) Решението по ал. 1, с което се отхвърлят исканията на лицата или е неблагоприятно за тях, трябва да е мотивирано. Преди издаването на решението митническите органи писмено уведомяват лицето за мотивите, на които ще се основава решението, и му предоставят възможност за изразяване на становище в 7- дневен срок от датата на уведомяването."

§ 5. Създават се чл. 19а и 19б:

„Чл. 19а. (1) Решението по чл. 19 се връчва лично на адресата или се изпраща на всички заинтересовани лица по пощата с известие за доставяне в тридневен срок от издаването му.

(2) Решението, изпратено по пощата с известие за доставяне, се смята за редовно връчено на датата, на която известието е подписано, или на датата, на която е направен отказ за получаване на решението, който отказ се удостоверява от пощенския служител.

(3) В случаите, когато връчването на решението се удостоверява чрез подпис на връчителя, се отбелязват датата и начинът на връчването. Отказът да се получи решението се удостоверява с подписа на връчителя и поне на един свидетел, като връчителят отбелязва трите имена и адреса му. В този случай решението се счита за редовно връчено.

(4) Физически лица, спрямо които е започнало производство, за което са уведомени, и които пребивават повече от 30 последователни дни в чужбина, са длъжни да посочат пред митническите органи лице на територията на страната, което да ги представлява и на което да се връчват съобщенията и другите актове на митническата администрация.

(5) Решението се връчва и чрез прилагане към преписката след поставяне на съобщение за явяване на лицето в случаите, когато:

1. адресът на лицето не е известен;

2. лицето, негов представител или пълномощник не може да бъде намерено на адреса на управление или на постоянния му адрес след документирано издирване от митническите органи.

(6) Съобщението по ал. 5 се поставя на определено за целта място в съответното митническо учреждение и се публикува на интернет страницата на митническата администрация.

(7) В случай че лицето не се яви в митническото учреждение в 14-дневен срок от поставяне на съобщението, решението се прилага към преписката и се смята за редовно връчено.

Чл. 19б. (1) В случаите, когато с решението по чл. 19 се установяват митническо задължение или други публични държавни вземания, задълженията подлежат на доброволно плащане в 14-дневен срок от връчването на решението.

(2) В случаите, когато митническото задължение или другите публични държавни вземания не са платени в срока по ал. 1 или не са обезпечени, решението подлежи на принудително изпълнение. Решението се изпраща до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите за принудително изпълнение, освен в случаите по чл. 221, ал. 2 и 3.

(3) Получаването на подлежащото на изпълнение решение се потвърждава от публичния изпълнител пред митническия орган, който го е издал.

(4) Когато след издаването на решението длъжникът заплати установеното митническо задължение и другите публични държавни вземания или част от тях заедно с лихвите, началникът на митницата уведомява публичния изпълнител за тези обстоятелства.”

Предложение на н.п. Йордан Цонев:

В § 5:

1. В чл. 19а, ал. 2 и ал. 5 след думата „Решението” се добавя „по ал. 1”.

2. В чл. 19б да се направят следните изменения:

1. В ал. 2 изречение второ думите „2 и” се заличават.

2. Създава се ал. 5:

(5) При обжалване по административен ред решението на директора на Агенция „Митници” се изпраща незабавно до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в случаите, когато се установяват митническо задължение или други публични държавни вземания и обжалваното решение е изпратено за принудително изпълнение по реда на ал. 2. Когато с решението на директора на Агенция „Митници” се отменя обжалваното решение като незаконосъобразно, същото се смята за искане за прекратяване на производството по принудителното изпълнение от Националната агенция за приходите.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова, Диана Йорданова, Десислава Танева и Владислав Николов:

В § 5, чл. 19а да се измени така:

19а. (1) Решението по чл. 19 се връчва на адресата и/или на всички заинтересовани лица.

(2) За връчването на решението по ал. 1 се прилагат разпоредбите за връчване по ДОПК.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 5 и предлага следната редакция:

§ 5. Създават се чл. 19а и 19б:

„Чл. 19а. (1) Решението по чл. 19 се връчва лично на адресата или длъжника или се изпраща на всички заинтересовани лица по пощата с известие за доставяне в тридневен срок от издаването му.

(2) В случаите когато решението по ал. 1 се връчва лично, връчването се удостоверява с подпис на връчителя, като се отбелязват датата и начинът на връчването. Отказът да се получи решението се удостоверява с подписа на връчителя и поне на един свидетел, като връчителят отбелязва трите имена и адреса на свидетеля и решението се смята за редовно връчено.

(3) Решение по ал. 1, изпратено по пощата с известие за доставяне, се смята за редовно връчено на датата, на която известието е подписано, или на датата, на която е направен отказ за получаване на решението, като отказът се удостоверява от пощенския служител и решението се смята за редовно връчено.

(4) Връчване на решение по ал. 1 чрез прилагане към преписката се извършва след поставяне на съобщение за явяване на лицето в случаите, когато адресът на лицето не е известен или лицето, негов представител или пълномощник не могат да бъдат намерени на адреса на управление или на постоянния им адрес след документирано издирване от митническите органи.

(5) Съобщението по ал. 4 се поставя на определено за целта място в съответното митническо учреждение и се публикува на интернет страницата на митническата администрация.

(6) В случай че лицето не се яви в митническото учреждение в 14-дневен срок от датата на поставяне на съобщението, решението се прилага към преписката и се смята за редовно връчено.

(7) Физически лица, спрямо които е започнало производство, за което са уведомени, и които пребивават повече от 30 последователни дни в чужбина, са длъжни да посочат пред митническите органи лице на територията на страната, което да ги представлява и на което да се връчват съобщенията и другите актове на митническата администрация.

Чл. 19б. (1) Когато с решение по чл. 19 се установяват митническо задължение или други публични държавни вземания, те подлежат на доброволно изпълнение в 14-дневен срок от връчването на решението.

(2) Когато изпълнението на решението по ал. 1 не е спряно по реда на чл. 221, ал. 3 или митническото задължение, или другите публични държавни вземания не са платени в срока за доброволно изпълнение,

решението се изпраща за принудително изпълнение до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, като получаването му се потвърждава от публичния изпълнител пред митническият орган, който го е издал.

(3) Когато след изпращане на решението на Националната агенция за приходите длъжникът заплати митническото задължение или другите публични държавни вземания или част от тях заедно с лихвите, началникът на съответната митница уведомява Националната агенция за приходите за плащането.

(4) При обжалване по административен ред на решение по чл. 19, което е изпратено за принудително изпълнение по реда на ал. 2, решението на директора на Агенция "Митници" се изпраща незабавно до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Решението на директора на Агенция "Митници", с което се отменя обжалваното решение като незаконосъобразно, се смята за искане за прекратяване на производството по принудително изпълнение образувано от Националната агенция за приходите."

§ 6. В чл. 20 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 1:

„(1) За издаване на решение от митническите органи във връзка с прилагането на митническите разпоредби лицето, поискало издаването му, трябва да представи цялата необходима информация и документация.”

2. Досегашните ал. 1, 2 и 3 стават съответно ал. 2, 3 и 4.

Предложение на н.п. Менда Стоянова, Диана Йорданова, Десислава Танева и Владислав Николов:

В § 6, чл. 20, ал. 1 накрая да се добави „съгласно списък, предоставен от митническите органи”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 6.

§ 7. В чл. 21 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „чл. 20" се заменят с „чл. 20, ал. 2”.

2. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Отмяната или изменението на решението подлежи на изпълнение от датата на уведомяването по ал. 3. Органът, издал решението за отмяна или изменение, може в изключителни случаи, когато го изискват законните интереси на заинтересуваното лице, да спре изпълнението му.”

3. Създава се ал. 5:

„(5) Алинея 4 се прилага и в случаите на отнемане правото на ползване на карнети ТИР в съответствие с чл. 38 от Конвенция ТИР, 1975 г., като се отчита съответната специфика.”

Предложение на н.п. Йордан Цонев:

В § 7, ал.4, изр. първо да се измени така: Решението за отмяна или изменение подлежи на изпълнение от датата на уведомяването по ал. 3

Предложението е оттеглено.

Предложение на н.п. Менда Стоянова, Диана Йорданова, Десислава Танева и Владислав Николов:

В § 7 да се направят следните изменения:

1. В ал. 4 изр. второ да се измени така:

Директорът на Агенция "Митници" по мотивирано предложение на органа, издал решението може в изключителни случаи, когато го изискват законните интереси на заинтересованото лице да отложи датата на влизане в сила на отменянето или изменението.

2. Ал. 5 да отпадне.

Комисията подкрепя по принцип предложението по т. 1 и не подкрепя предложението по т. 2.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 7 и предлага следната редакция:

§ 7. В чл. 21 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „чл. 20" се заменят с „чл. 20, ал. 2".

2. В ал. 4, изречение второ думите „Централното управление на митниците" се заменят с „Директорът на Агенция „Митници".

3. Създава се ал. 5:

„(5) Редът по ал. 4 се прилага и в случаите на отнемане правото на ползване на карнети ТИР в съответствие с чл. 38 от Митническата конвенция относно международния превоз на стоки под покритието на карнети ТИР, съставена в Женева на 14 ноември 1975 г. (ратифицирана с Указ - ДВ, бр. 61 от 1977 г.)(ДВ, бр. 7 от 2004 г.) (Конвенция ТИР, 1975 г.), като се отчита съответната специфика."

Предложение на н.п. Менда Стоянова, Диана Йорданова, Десислава Танева и Владислав Николов за създаване на нов §:

§ 7а. В чл. 23, ал. 4 думите „ чл. 20, ал. 1, т. 1 и 2" се заменят с „чл. 20, ал. 2, т. 1 и 2".

Комисията подкрепя по принцип предложението и предлага да се създаде нов § 8 със следната редакция:

§ 8. В чл. 23, ал. 4 думите „ал. 1" се заменят с „ ал. 2".

§ 8. В чл. 24 ал. 2 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 8, който става § 9.

§ 9. Член 25 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 9, който става § 10.

§ 10. В чл. 26, ал. 1 се правят следните изменения:

1. В т. 1 и 2 думите „на Република България“ се заличават.
2. Точка 6 се отменя.

Предложение на н.п. Йордан Цонев:

В § 10, т. 1 да се направи следното изменение:

1. В чл. 26, ал. 1, т. 1 и 2 думите "Република България" се заменят с „Европейския съюз“.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова, Диана Йорданова, Десислава Танева и Владислав Николов:

В § 10, т. 1 да се измени така:

1. В т. 1 и 2 думите „Република България“ се заменят с „ЕС“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 10, който става § 11 и предлага следната редакция:

§ 11. В чл. 26 се правят следните изменения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 и 2 думите „Република България“ се заменят с „Европейския съюз“.

б) Точка 6 се отменя.

2. В ал. 2 и 3 думите "т. 4, 5 и 6" се заменят с „т. 4 и 5“.

§ 11. Член 27 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 11, който става § 12.

§ 12. В чл. 34, изречение второ думите „на Република България“ се заличават.

Предложение на н.п. Менда Стоянова, Диана Йорданова, Десислава Танева и Владислав Николов:

Параграф 12 да се измени така:

§ 12. В чл. 34, изречение второ думите „Република България“ се заменят с „ЕС“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 12, който става § 13 и предлага следната редакция:

§ 13. В чл. 34, изречение второ думите „Република България“ се заменят с „Европейския съюз“.

§ 13. Член 78а се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 13, който става § 14.

§ 14. Член 78б се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 14, който става § 15.

§ 15. В основния текст на чл. 81 съюзът „и“ се заменя със запетая и след думата „продажба“ се добавя „и унищожаване“.

Предложение на н.п. Йордан Цонев:

§ 15 да се измени така:

§ 15. В текста преди т. 1 на чл. 81 съюзът „и“ се заменя със запетая и след думата „продажба“ се добавя „или унищожаване“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 15, който става § 16 и предлага следната редакция:

§ 16. В чл. 81 в текста преди т. 1 съюзът „и“ се заменя със запетая и след думата „продажба“ се добавя „или унищожаване“.

§ 16. В чл. 84в, ал. 3, т. 5 думите „вида и“ се заличават.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 16, който става § 17.

§ 17. В чл. 84л се правят следните изменения:

1. В ал. 1, т. 5 думите „вида и“ се заличават.
2. В ал. 2, изречение второ думите „от тях“ се заменят с „от доказателствата, с изключение на предоставените от проверяваното лице, се прилагат към екземпляра, предназначен за лицето“.

Предложение на н.п. Йордан Цонев:

В § 17, т. 2 да се измени така:

2. В ал. 2, изречение второ думите „се прилагат към екземпляра, предназначен за проверяваното лице” се заменят със „с изключение на предоставените доказателства от проверяваното лице, се прилагат към екземпляра, предназначен за лицето”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 17, който става § 18 и предлага следната редакция:

§ 18. В чл. 84л се правят следните изменения:

1. В ал. 1, т. 5 думите „вида и” се заличават.

2. В ал. 2, изречение второ думите „се прилагат към екземпляра, предназначен за проверяваното лице” се заменят със „с изключение на предоставените доказателства от проверяваното лице, се прилагат към екземпляра, предназначен за лицето”.

§ 18. В чл. 84м думите „чл. 211г” се заменят с „Данъчно-осигурителения процесуален кодекс”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 18, който става § 19.

§ 19. В чл. 100, ал. 3, т. 2 след думата „извършвали” се добавя „през последните три години, които предшестват подаването на заявлението” и се поставя запетая.

Предложение на н.п. Йордан Цонев:

В § 19 думите „които предшестват” да се заменят с „преди”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 19, който става § 20 и предлага следната редакция:

§ 20. В чл. 100, ал. 3, т. 2 след думата „извършвали” се добавя „през последните три години преди подаването на заявлението”.

§ 20. В чл. 155, ал. 2 думите „на Република България” се заличават.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 20, който става § 21.

§ 21. В чл. 206, ал. 1 думите „чл. 211г“ се заменят с „чл. 19а“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 21, който става § 22.

§ 22. В чл. 206б се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред директора на Агенция „Митници“, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок от получаването на жалбата.“

2. Създават се ал. 3 - 8:

„(3) Непроизнасянето на директора на Агенция „Митници“ в срока по ал. 2 се смята за потвърждение на постановлението и може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне.

(4) Решението по ал. 2 може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на органа, издал решението, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя.

(5) Съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа или ако не съществува изпълнително основание.

(6) Решението на административния съд не подлежи на обжалване.

(7) Трети лица могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от началника на митницата, само когато той я е наложил върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. Жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собственост на длъжника при налагането на запора или възбраната.

(8) Изпълнението на постановлението, с което се налага обезпечението, не може да бъде спряно поради обжалването му.“

Предложение на н.п. Йордан Цонев:

В § 22 да се направят следните изменения:

1. Ал. 5 да се измени така:

(5) Съдът отменя обезпечителната мярка, когато:

1. задължението е погасено;

2. длъжникът представи обезпечение в пари, банкова гаранция или държавни ценни книжа;

3. актът въз основа на който е наложена обезпечителната мярка е обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред.

Предложението е оттеглено.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 22, който става § 23 и предлага следната редакция:

§ 23. В чл. 206б се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред директора на Агенция „Митници“, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок от получаването на жалбата.“

2. Създават се ал. 3 - 8:

„(3) Непроизнасянето на директора на Агенция „Митници“ в срока по ал. 2 се смята за потвърждение на постановлението.

(4) Решението по ал. 2 и произнасянето по ал. 3 могат да се обжалват пред административния съд по местонахождението на органа, издал решението, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя, съответно в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне.

(5) Съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, банкова гаранция или държавни ценни книжа или ако не съществува изпълнително основание.

(6) Решението на административния съд не подлежи на обжалване.

(7) Трети лица могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от началника на митницата върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. Жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собственост на длъжника при налагането на запора или възбраната.

(8) Изпълнението на постановлението, с което се налага обезпечението, не може да бъде спряно поради обжалването му.“

§ 23. Член 211 се изменя така:

„Чл. 211. (1) Когато размерът на митните сборове или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи, не е заплатен в определения срок, митническите органи използват всички възможности, предвидени в този закон и в други нормативни актове, за осигуряване на плащането им, включително принудително изпълнение.

(2) Митническите органи начисляват и събират законната лихва върху размера на дължимите митни сборове и на другите публични държавни вземания, считано от деня, следващ датата на изтичане на определения срок за плащане, до датата на плащане.

(3) Когато задължението е възникнало на основание чл. 199, ал. 1, т. 3 - 9 и чл. 200, ал. 1, т. 3 или установяването на задължението произтича от повторна проверка или последващ контрол, митническите органи начисляват и събират законната лихва върху размера на дължимите митни сборове и на другите публични държавни вземания от деня, следващ датата на възникване на задължението, до датата на уведомяването.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 23, който става § 24,

§ 24. В глава двадесет и шеста раздел III „Постановления за принудително събиране на публични държавни вземания, издавани от митническите органи" се отменя.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 24, който става § 25 и предлага следната редакция:

§ 25. В глава двадесет и шеста раздел III „Постановления за принудително събиране на публични държавни вземания, издавани от митническите органи" с чл. 211а, 211б, 211в, 211г, 211д, 211е, 211ж, 211з, 211и, 211к и 211л се отменя.

§ 25. В чл. 212, ал. 2 думите „постановление за принудително събиране" се заменят с „решение на митническите органи".

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 25, който става § 26.

§ 26. В чл. 220 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) При обжалване по административен ред директорът на Агенция „Митници" разглежда жалбата и се произнася в 30-дневен срок от получаването ѝ с мотивирано решение.“

2. Създават се ал. 3 и 4:

„(3) Когато се установи, че издаденото решение е незаконосъобразно и вместо него трябва да се издаде друго, директорът на Агенция „Митници" отменя обжалваното решение и връща преписката на съответния началник на митница със задължителни указания.

(4) Решението на директора на Агенция „Митници" се изпраща незабавно до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в случаите, когато се установяват митническо задължение или други публични държавни вземания и обжалваното решение е изпратено за принудително изпълнение по реда на чл. 196, ал. 2. Когато с решението на директора на Агенция „Митници" се отменя обжалваното решение като незаконосъобразно и преписката се връща за ново разглеждане, същото се смята за искане за прекратяване на производството по принудителното изпълнение от Националната агенция за приходите.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 5.

Предложение на н.п. Йордан Цонев:

Параграф 26 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението и предлага § 26 да бъде отхвърлен.

§ 27. Член 221 се изменя така:

„Чл. 221. (1) Обжалването на решението не спира неговото изпълнение.

(2) Изпълнението на решението може да бъде спряно по искане на заинтересованото лице от органа, който го е издал, когато въз основа на новопредставени писмени доказателства възникне основателно съмнение относно съответствието на оспорваното решение с разпоредбите на митническото законодателство или когато съществува опасност да бъде нанесена непоправима вреда на заинтересованото лице.

(3) В случаите, когато се установяват митническо задължение или други публични държавни вземания, изпълнението на решението може да бъде спряно от органа, който го е издал, ако бъде предоставено обезпечение в размер на главницата и лихвите. Обезпечението може да бъде паричен депозит или банкова гаранция. За срока на спирането се дължи законна лихва върху главницата. В тридневен срок от издаване на решението за спиране на изпълнението, то се изпраща на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

(4) Решението, с което се отказва спиране на изпълнението, може да бъде обжалвано по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) Алинея 1 не се прилага в случаите, когато с решение са установени задължения, произтичащи от прилагането на международна конвенция, към която Република България се е присъединила, и длъжници са гарантиращите организации, определени с акт на Министерския съвет. В 3-дневен срок от влизането в сила на решението за установяване на задължения то се изпраща на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите."

Предложение на н.п. Йордан Цонев:

В § 27:

1. В ал. 1 след думата "решението" да се добави „по чл. 19“.

2. В ал. 2 след думата „решението“ да се добави „по ал. 1“ и думите „органа, който го е издал“ да се заменят с „директора на Агенция“ Митници“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 27 и предлага следната редакция:

§ 27. Член 221 се изменя така:

„Чл. 221. (1) Обжалването на решението по чл. 19 не спира неговото изпълнение.

(2) Изпълнението на решение по чл. 19 може да бъде спряно по искане на заинтересованото лице от директора на Агенция „Митници“ при обосновано съмнение за несъответствие на оспорваното решение с

разпоредбите на митническото законодателство или когато може да бъде нанесена непоправима вреда на заинтересованото лице.

(3) Когато с решението по чл. 19 се установяват митническо задължение или други публични държавни вземания, неговото изпълнение може да бъде спряно от органа, който го е издал, ако в срока по чл. 19б, ал. 1 бъде предоставено обезпечение в размер на главницата и лихвите. Обезпечението може да бъде паричен депозит или банкова гаранция. За срока на спирането се дължи законна лихва.

(4) Решението, с което се отказва спиране на изпълнението, може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) Обжалването спира изпълнението на решение, с което се установяват задължения, произтичащи от прилагането на международна конвенция, към която Република България се е присъединила, и длъжници са гарантиращите организации, определени с акт на Министерския съвет. След влизане в сила на решението, то се изпраща в тридневен срок на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите за принудително изпълнение."

§ 28. В чл. 226а, ал. 2, след думата „развала" се добавя „със стоките, чието съхраняване от митническите органи е невъзможно или представлява опасност за живота и здравето на хората или за околната среда" и се поставя запетая.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 28.

§ 29. В чл. 228 се създава изречение второ: „Когато предмет на митнически нарушения са стоки, за които се дължи акциз, маловажни случаи са тези, при които двойният размер на акциза не превишава 50 лв."

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 29.

§ 30. В чл. 233 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „но не по-малко от 1000 лв."

2. Създават се нови ал. 4 и 5:

„(4) При повторно нарушение по ал. 1 и 2 се налага глоба в максималния размер, предвиден за съответното нарушение.

(5) При повторно нарушение по ал. 3 се налага глоба в максималния размер, предвиден за съответното нарушение, но не по-малко от 1000 лв., а когато предмет на нарушението са тютюневи изделия - не по-малко от 2000 лв."

3. Досегашните ал. 4, 5 и 6 стават съответно ал. 6, 7 и 8.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 30.

§ 31. В чл. 234 ал. 4 се изменя така:

„(4) В случаите на митническа измама стоките - предмет на нарушението, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, а ако липсват или са отчуждени, се присъжда тяхната равностойност, представляваща митническата им стойност, освен ако стойността на избегнатите митни сборове или другите публични държавни вземания явно не съответства на митническата стойност на стоките.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 31.

Предложение на н.п. Йордан Цонев за създаване на нов § 31а:

Да се създаде нов § 31а:

§ 31а. В чл. 234а, ал. 3 думите „чл. 233, ал. 4, 5 и 6“ се заменят с „чл. 233, б, 7 и 8“.

Комисията подкрепя по принцип предложението и предлага да се създаде нов § 32 със следната редакция:

§ 32. В чл. 234а, ал. 3 думите „ ал. 4, 5 и 6“ се заменят с „ал. 6, 7 и 8“.

§ 32. В чл. 238в се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 след думата „глоба“ се добавя „от 200“.
2. В ал. 2 след думата „превозното“ се добавя „или преносното“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 32, който става § 33.

§ 33. В чл. 239 се създава ал. 4:

„(4) Отнетите и изоставени в полза на държавата стоки, за които има заключение на компетентните органи, че не отговарят на приетите стандарти в страната или са опасни, или вредни за живота или здравето на хората, се унищожават при условия и по ред, определени с правилника.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 33, който става § 34.

§ 34. В § 1 от допълнителната разпоредба се правят следните изменения и допълнения:

1. Точки 13, 28, 29 и 30 се отменят.
2. В т. 32 думите „на Република България“ се заличават.
3. Създават се т. 36 и 37:

„36. „Подлежащи на бързо разваляне" са тези стоки, чието съхраняване предвид тяхната специфика може да доведе до погиването, значителното им повреждане или влошаване на качеството, което съществено би намалило тяхната стойност или би довело до невъзможност за употреба съобразно тяхното предназначение.

37. „Стоки, чието съхраняване води до значителни разходи за митническата администрация" са тези стоки, чието продължително съхраняване е икономически необосновано или води до разходи, превишаващи тяхната стойност. Разходи по съхраняването на стоките са всички разходи, направени от митническите органи във връзка със задържането на стоките, включително разходите по товаренето и разтоварването, транспортирането, складирането, пазенето и др.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 34, който става § 35 и предлага следната редакция:

§ 35. В § 1 от допълнителната разпоредба се правят следните изменения и допълнения:

- 1. Точки 13, 28, 29 и 30 се отменят.**
- 2. В т. 32 думите „на Република България" се заличават.**
- 3. Създават се т. 36 и 37:**

„36. „Подлежащи на бърза развала" са стоките, чието съхраняване предвид тяхната специфика може да доведе до погиването, значителното им повреждане или влошаване на качеството, което съществено би намалило тяхната стойност или би довело до невъзможност за употреба съобразно тяхното предназначение.

37. „Стоки, чието съхраняване води до значителни разходи за митническата администрация" са стоки, чието продължително съхраняване е икономически необосновано или води до разходи, превишаващи тяхната стойност. Разходи по съхраняването на стоките са всички разходи, направени от митническите органи във връзка със задържането на стоките, включително разходите по товарене и разтоварване, транспортиране, складиране и пазене.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Предложение на Менда Стоянова, Диана Йорданова, Десислава Танева и Владислав Николов за нов §:

В ПЗР да се създаде нов §:

§...Министерският съвет приема инструкцията по чл. 16г, ал. 3 в срок от 3 месеца от влизането в сила на закона.

Комисията не подкрепя предложението.

§ 35. В Данъчно-осигурителения процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98 и 106 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г., Решение № 2 на Конституционния съд от 2014 г.- бр. 14 от 2014 г., изм., бр. 18 от 2014 г.), в чл. 209, ал. 2, т. 4 думите „постановление за принудително събиране" се заменят с „решение".

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 35, който става § 36.

§ 36. Неприклучилите до влизането в сила на този закон производства по издадени решения от митническите органи, производства по отменения раздел III „Постановления за принудително събиране на публични държавни вземания, издавани от митническите органи" от глава двадесет и шеста, както и производства за принудително изпълнение пред публичен изпълнител в Националната агенция за приходите се довършват по досегашния ред.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 36, който става § 37.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО
БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ:**

ЙОРДАН ЦОНЕВ